

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป. ๑๕๓/๒๕๕๙

เรื่อง การเสียอากรสำหรับตราสารเช่าที่ดิน โรงเรือน
สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพ และตราสารจ้างทำของ

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเสียอากรสำหรับตราสารเช่าที่ดิน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพ และตราสารจ้างทำของ ตามมาตรา ๑๐๓ (๑) และ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ ๓๗) เรื่อง กำหนดวิธีการชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์อากรสำหรับตราสารบางลักษณะ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับอากรแสตมป์ (ฉบับที่ ๕๔) เรื่อง กำหนดวิธีการชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์อากรสำหรับตราสารบางลักษณะ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ กรมสรรพากรจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตราสารเช่าที่ดิน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพ ตามลักษณะแห่งตราสาร ๑. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ และตราสารจ้างทำของ ตามลักษณะแห่งตราสาร ๔. แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ เป็นตราสารที่กำหนดให้ต้องเสียอากรแสตมป์ โดยมีวิธีการเสียอากรแสตมป์ ดังนี้

(๑) ปิดแสตมป์ทับกระดาษ เป็นราคาไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสีย และขีดฆ่าแสตมป์ นั้นแล้ว หรือ

(๒) ชำระเป็นตัวเงินเป็นราคาไม่น้อยกว่าอากรที่ต้องเสีย

ข้อ ๒ ตราสารดังต่อไปนี้ต้องชำระอากรเป็นตัวเงินแทนการปิดแสตมป์อากร

(๑) เช่าที่ดิน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพ

(ก) ตราสารที่มีค่าเช่าตั้งแต่ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป สำหรับตราสารที่กระทำ ตั้งแต่วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

(ข) ตราสารที่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้เช่า หรือ

(ค) ตราสารที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

(๒) จ้างทำของ

(ก) ตราสารที่มีสินจ้างตั้งแต่ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป สำหรับตราสารที่กระทำตั้งแต่วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป หรือ

(ข) ตราสารที่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ว่าจ้างและมีสินจ้างตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป

ตราสารตามวรรคหนึ่ง หากมิได้มีการชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงิน ถือว่าตราสารนั้นไม่ได้ปิดแสตมป์บริบูรณ์ ต้องชำระอากรแสตมป์เป็นตัวเงินและเสียเงินเพิ่มอากร ตามมาตรา ๑๑๓ และ ๑๑๔ แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๓ ตราสารเช่าที่ต้องเสียอากร หมายถึง เอกสารการเช่าที่ดิน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง ใช้อื่น หรือแพ ซึ่งผู้ให้เช่าได้ส่งมอบการครอบครองทรัพย์สินอย่างใดอย่างหนึ่งให้แก่ผู้เช่า เพื่อให้ได้ใช้หรือได้รับประโยชน์จากทรัพย์สินนั้นภายในกำหนดระยะเวลาที่ตกลงกัน และผู้เช่าได้ตกลงที่จะชำระค่าเช่าเป็นการตอบแทน โดยคู่สัญญาได้ลงลายมือชื่อทั้งสองฝ่าย

ตัวอย่าง

(๑) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าที่ดิน กำหนดเวลาเช่า ๑ ปี โดยได้ทำสัญญาและลงลายมือชื่อคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยสัญญาเช่ามีผลตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ได้จัดทำตราสารเช่า

(๒) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าอาคารสำนักงานเพื่อใช้เป็นสถานประกอบการ กำหนดเวลาเช่า ๑ ปี โดยสัญญาเช่ามีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ และบริษัท ข จำกัด ผู้เช่า ได้เข้าใช้อาคารสำนักงานตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แต่บริษัท ก จำกัด และบริษัท ข จำกัด ได้ทำสัญญาและลงลายมือชื่อทั้งสองฝ่ายในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากร ในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ได้จัดทำตราสารเช่า

(๓) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าโกดังเก็บสินค้า กำหนดเวลาเช่า ๑ ปี โดยสัญญาเช่ามีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๐ และบริษัท ข จำกัด ผู้เช่า ได้เข้าใช้โกดังเก็บสินค้าตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ต่อมาบริษัท ก จำกัด ได้มีหนังสือแจ้งบริษัท ข จำกัด ให้มาลงนามในสัญญาเช่าในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ และบริษัท ข จำกัด ได้ลงนามในสัญญาเช่าดังกล่าวในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากร ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ได้จัดทำตราสารเช่า

(๔) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าห้องในศูนย์การค้าเพื่อประกอบกิจการขายเฟอร์นิเจอร์ กำหนดเวลาเช่า ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แต่บริษัท ข จำกัด ผู้เช่า ได้เข้าปรับปรุงพื้นที่เพื่อใช้ประกอบกิจการในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ก่อนสัญญาเช่ามีผลใช้บังคับ ต่อมาบริษัท ก จำกัด และบริษัท ข จำกัด ลงนามในหนังสือเจตนาจองพื้นที่ (Reservation Information Sheet) ซึ่งเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับการเช่า ในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากร ในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ได้จัดทำตราสารเช่า

(๕) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าโรงงานเพื่อใช้ผลิตสินค้า กำหนดเวลาเช่า ๕ ปี บริษัท ก จำกัด และบริษัท ข จำกัด ได้ทำสัญญาและลงลายมือชื่อคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย ในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ และจดทะเบียนการเช่าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับจดทะเบียน ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่นำตราสารไปจดทะเบียนการเช่า

(๖) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าห้องชุด โดยบริษัท ข จำกัด มีหนังสือขอเช่าห้องชุดดังกล่าวไปยังบริษัท ก จำกัด ในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และบริษัท ก จำกัด มีหนังสือตอบรับยินยอมให้เช่าไปยังบริษัท ข จำกัด ในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ หนังสือตอบรับตามหนังสือขอเช่าเป็นหนังสือโต้ตอบระหว่างกันและก่อให้เกิดตราสารเช่า บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่า มีหน้าที่ต้องเสียอากร ในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ได้จัดทำตราสารเช่า

ข้อ ๔ ผู้ให้เช่าตามข้อ ๓ มีหน้าที่ต้องเสียอากร ๑ บาท ต่อทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งค่าเช่าหรือเงินกินเปล่า หรือทั้งสองอย่างรวมกันตลอดอายุการเช่า

กรณีสัญญาเช่าที่ไม่ได้กำหนดอายุการเช่าไว้ ให้ถือว่าสัญญาเช่านั้นมีกำหนด ๓ ปี
กรณีสัญญาเช่าใดครบกำหนดเวลาเช่าแล้ว แต่ผู้เช่ายังคงครอบครองทรัพย์สินที่เช่าอยู่
โดยผู้ให้เช่าไม่ได้ทักท้วง และคู่สัญญาไม่ได้ทำสัญญาขึ้นใหม่ให้ถือว่าสัญญาเช่าเดิมนั้นได้เริ่มทำกันใหม่
โดยไม่มีกำหนดอายุการเช่าและต้องเสียอากรภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ถือว่าเริ่มสัญญาใหม่นั้น

ตัวอย่าง

(๑) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าอาคารสำนักงานเพื่อใช้เป็นสถาน
ประกอบการ ตกลงค่าเช่าปีละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่กำหนดระยะเวลาการเช่า ให้ถือว่าสัญญาเช่า
ดังกล่าวมีกำหนดระยะเวลาการเช่า ๓ ปี ดังนั้น สัญญาเช่าจึงมีมูลค่าทั้งสิ้นจำนวน ๙๐๐,๐๐๐ บาท
บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า ๙๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าอาคารสำนักงานเพื่อใช้เป็นสถาน
ประกอบการ ตกลงค่าเช่าปีละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท กำหนดระยะเวลาการเช่า ๑ ปี บริษัท ก จำกัด
ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท

ต่อมาเมื่อครบกำหนดเวลาเช่า บริษัท ข จำกัด ผู้เช่ายังคงครอบครองทรัพย์สิน
ที่เช่าอยู่โดยบริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่าไม่ทักท้วง และคู่สัญญาก็ไม่ได้ทำสัญญาขึ้นใหม่ ถือว่า
สัญญาเช่าเดิมนั้นได้เริ่มทำกันใหม่โดยไม่มีกำหนดอายุการเช่า เนื่องจากสัญญาเช่าที่ถือว่าเริ่มขึ้นใหม่นั้น
เป็นสัญญาเช่าที่ไม่กำหนดเวลาจึงต้องถือว่ามีกำหนดระยะเวลาการเช่า ๓ ปี และสัญญาเช่าใหม่มีมูลค่า
ทั้งสิ้นจำนวน ๙๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่าจึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรภายใน ๓๐ วัน
นับแต่วันที่ถือว่าเริ่มสัญญาใหม่ โดยต้องเสียอากรจากมูลค่า ๙๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าอาคารโรงงานเพื่อใช้ผลิตสินค้า
ตกลงค่าเช่าปีละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท กำหนดระยะเวลาการเช่า ๕ ปี แต่มีได้นำสัญญาเช่าไปจดทะเบียน
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แม้โดยผลกฎหมายจะทำให้สัญญาเช่าดังกล่าวใช้บังคับได้เพียง ๓ ปี
แต่สัญญาเช่ามีมูลค่าทั้งสิ้นจำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่าจึงมีหน้าที่ต้องเสีย
อากรเป็นตัวแทนเงินจากมูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าโกดังเพื่อใช้เป็นที่เก็บสินค้า ตกลงค่าเช่าปีละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท กำหนดระยะเวลาเช่า ๓ ปี บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวเงินจากมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

ต่อมาเมื่อครบกำหนดเวลาเช่า บริษัท ข จำกัด ผู้เช่ายังคงครอบครองทรัพย์สินที่เช่าอยู่โดยบริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่าไม่ทักท้วง และคู่สัญญา ก็ไม่ได้ทำสัญญาขึ้นใหม่ กรณีเช่นนี้ให้ถือว่าสัญญาเช่าเดิมนั้น ได้เริ่มทำกันใหม่โดยไม่มีกำหนดอายุการเช่า เนื่องจากสัญญาเช่าที่ถือว่าเริ่มขึ้นใหม่นั้นเป็นสัญญาเช่าที่ไม่กำหนดเวลาจึงต้องถือว่ามีการกำหนดระยะเวลาเช่า ๓ ปี และสัญญาเช่าใหม่มีมูลค่าทั้งสิ้นจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่าจึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ถือว่าเริ่มสัญญาใหม่ โดยต้องเสียอากรเป็นตัวเงินจากมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าโกดังเพื่อใช้เป็นที่เก็บสินค้า ตกลงค่าเช่าปีละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท กำหนดระยะเวลาเช่า ๓ ปี โดยข้อตกลงตามสัญญาเช่ากำหนดว่าเมื่อครบกำหนดเวลาเช่าให้สัญญาเช่าเดิมมีผลใช้บังคับต่อไปตามเงื่อนไขของสัญญาเพื่อไม่ต้องจดทะเบียนการเช่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ข้อตกลงการต่ออายุสัญญาเช่าจึงใช้บังคับไม่ได้ บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวเงินจากมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

แต่อย่างไรก็ตาม หากครบกำหนดเวลาเช่า บริษัท ข จำกัด ผู้เช่ายังคงครอบครองทรัพย์สินที่เช่าอยู่ โดยบริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่าไม่ทักท้วง และคู่สัญญา ก็ไม่ได้ทำสัญญาขึ้นใหม่ ถือว่าสัญญาเช่าเดิมนั้นได้เริ่มทำกันใหม่โดยไม่มีกำหนดอายุการเช่า เนื่องจากสัญญาเช่าที่ถือว่าเริ่มขึ้นใหม่นั้นเป็นสัญญาเช่าที่ไม่กำหนดเวลาจึงต้องถือว่ามีการกำหนดระยะเวลาเช่า ๓ ปี และสัญญาเช่าใหม่มีมูลค่าทั้งสิ้นจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่าจึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ถือว่าเริ่มสัญญาใหม่ โดยต้องเสียอากรเป็นตัวเงินจากมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๖) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าห้องในศูนย์การค้าเพื่อประกอบกิจการขายสินค้า กำหนดระยะเวลาเช่า ๓ ปี ตกลงค่าเช่าเดือนละ ๒๕,๐๐๐ บาท และมีข้อตกลงให้บริษัท ข จำกัด ต้องจ่ายค่าเช่าอีกส่วนหนึ่งตามส่วนแบ่งรายได้ สัญญาเช่ามีมูลค่าที่ปรากฏจำนวน ๙๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า ๙๐๐,๐๐๐ บาท

หากบริษัท ก จำกัด ได้รับส่วนแบ่งรายได้ในเดือนแรกแห่งสัญญาเช่าอีกจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นผลให้บริษัท ก จำกัด ได้รับค่าเช่าเกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวแทนจากมูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) บริษัท ก จำกัด ให้บริษัท ข จำกัด เช่าห้องในศูนย์การค้าเพื่อประกอบกิจการขายสินค้า กำหนดระยะเวลาการเช่า ๓ ปี บริษัท ข จำกัด ตกลงจ่ายค่าเช่าให้บริษัท ก จำกัด ตามส่วนแบ่งรายได้ โดยประมาณค่าเช่าตลอดสัญญาเช่ามีมูลค่า จำนวน ๙๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า ๙๐๐,๐๐๐ บาท

ต่อมาบริษัท ก จำกัด ได้รับค่าเช่าตามส่วนแบ่งรายได้จริงมากกว่ามูลค่าที่ประมาณไว้ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นผลให้บริษัท ก จำกัด ได้รับค่าเช่าเกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ก จำกัด ผู้ให้เช่ามีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวแทนจากมูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๕ มาตรการจ้างทำของที่ต้องเสียอากร หมายถึง เอกสารการจ้างทำของซึ่งผู้รับจ้างตกลงทำการงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนสำเร็จให้แก่ผู้ว่าจ้าง และผู้ว่าจ้างตกลงจะให้สินจ้างเป็นการตอบแทน โดยคู่สัญญาได้ลงลายมือชื่อทั้งสองฝ่าย

ตัวอย่าง

(๑) บริษัท ก จำกัด ว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ซึ่งประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างให้สร้างอาคารสำนักงาน โดยบริษัท ก จำกัด แจ้งให้บริษัท ข จำกัด ประเมินราคางานเบื้องต้นในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และบริษัท ข จำกัด ทำใบเสนอราคา (Quotation) ให้แก่บริษัท ก จำกัด ในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ต่อมาบริษัท ก จำกัด และบริษัท ข จำกัด ได้ทำสัญญาจ้างและลงลายมือชื่อทั้งสองฝ่ายในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างจึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ได้จัดทำตราสารจ้างทำของ

(๒) บริษัท ก จำกัด ว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ซ่อมเครื่องจักร โดยบริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้าง ออกใบเสนอราคา (Quotation) ให้บริษัท ก จำกัด ในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และบริษัท ก จำกัด ได้ลงนามในใบเสนอราคาฉบับดังกล่าวในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้าง จึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ได้จัดทำตราสารจ้างทำของ

(๓) บริษัท ก จำกัด ว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ซ่อมเครื่องถ่ายเอกสาร โดยบริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้าง ออกใบเสนอราคา (Quotation) ให้บริษัท ก จำกัด ในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แต่บริษัท ก จำกัด ไม่ได้ลงนามในใบเสนอราคาดังกล่าว ต่อมาบริษัท ก จำกัด ออกใบสั่งจ้าง (Purchase order) แจ้งให้ บริษัท ข จำกัด ทราบในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ใบสั่งจ้างตามใบเสนอราคาเป็นหนังสือโต้ตอบระหว่างกันและก่อให้เกิดตราสารจ้างทำของ บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้าง จึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

(๔) บริษัท ก จำกัด ว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ซ่อมหลังคาอาคารโรงงาน บริษัท ข จำกัด ได้ซ่อมหลังคาอาคารโรงงานตามที่ตกลงแล้วเสร็จในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ต่อมาบริษัท ก จำกัด ออกใบสั่งจ้าง (Purchase Order) ให้แก่บริษัท ข จำกัด ในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ และบริษัท ข จำกัด ออกใบแจ้งหนี้ (Invoice) พร้อมแนบใบสั่งจ้างเรียกเก็บเงินจาก บริษัท ก จำกัด ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ใบแจ้งหนี้ตามใบสั่งจ้างเป็นหนังสือโต้ตอบระหว่างกัน และก่อให้เกิดตราสารจ้างทำของ บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้าง จึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙

ข้อ ๖ ผู้รับจ้างตามข้อ ๕ มีหน้าที่ต้องเสียอากร ๑ บาท ต่อทุกจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท หรือเศษของ ๑,๐๐๐ บาท แห่งสินจ้างซึ่งไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีไม่ทราบจำนวนสินจ้างในขณะที่ทำสัญญาจ้างทำของว่าเป็นจำนวนเท่าใด ให้ประมาณจำนวนสินจ้างตามสมควร แล้วเสียอากรตามจำนวนสินจ้างที่ประมาณนั้น

กรณีมีการรับเงินสินจ้างเป็นคราว ๆ และอากรที่เสียไว้เดิมยังไม่ครบ ให้เสียอากรเพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ต้องเสียทุกครั้งในทันทีที่มีการรับเงิน

ตัวอย่าง

(๑) นาย ก ได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ให้ทำการก่อสร้างโรงจอดรถยนต์ ราคาค่าก่อสร้าง ๙๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า ๙๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) บริษัท ก จำกัด ได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ซึ่งประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้าง ให้ทำการก่อสร้างอาคารสำนักงานราคาค่าก่อสร้าง ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวแทนจากมูลค่า ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) ในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ นาย ก ได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ให้ทำการก่อสร้างโรงจอดรถยนต์ ราคาค่าก่อสร้าง ๙๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า ๙๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ นาย ก และบริษัท ข จำกัด ได้ทำบันทึกข้อตกลงต่อท้ายสัญญาจ้างฉบับดังกล่าวแก้ไขข้อสัญญาโดยเพิ่มค่าก่อสร้างอีกจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องชำระอากรเพิ่มเติมให้ครบเป็นตัวแทนจากมูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันจัดทำตราสารบันทึกข้อตกลงต่อท้ายสัญญาจ้างทำของ

(๔) ในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ นาย ก ได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ให้ทำการก่อสร้างบ้าน ราคาค่าก่อสร้าง ๙๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า ๙๐๐,๐๐๐ บาท

ต่อมาวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ นาย ก และบริษัท ข จำกัด ได้ทำบันทึกข้อตกลงต่อท้ายสัญญาจ้างฉบับดังกล่าวให้บริษัท ข จำกัด ทำการก่อสร้างโรงจอดรถยนต์ ราคา ค่าก่อสร้าง ๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยบันทึกข้อตกลงต่อท้ายสัญญาถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวแทนจากมูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันจัดทำตราสารบันทึกข้อตกลงต่อท้ายสัญญาจ้างทำของ

(๕) บริษัท ก จำกัด ได้ทำสัญญาจ้างนาย ข เป็นนายหน้าจัดหาลูกค้า โดยคิดสินจ้างจากจำนวนลูกค้าที่หาได้ ในอัตราคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ทำให้ไม่อาจทราบจำนวนสินจ้าง ในขณะที่ทำสัญญา จึงประมาณสินจ้างตามสมควรไว้จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท นาย ข ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท

ต่อมา เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง บริษัท ก จำกัด จ่ายสินจ้างตามผลงานที่ นาย ข ทำได้จำนวนรวมทั้งสิ้น ๗๐๐,๐๐๐ บาท นาย ข ผู้รับจ้าง มีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท ที่เพิ่มขึ้น ในทันทีที่มีการรับเงิน

(๖) บริษัท ก จำกัด ได้ทำสัญญาจ้างนาย ข เป็นที่ปรึกษาทางการตลาด และแนะนำลูกค้า โดยคิดสินจ้างในอัตราร้อยละ ๒ ของยอดขายของบริษัท ก จำกัด ในแต่ละปี ทำให้ไม่อาจทราบจำนวนสินจ้างในขณะทำสัญญา จึงประมาณสินจ้างตามสมควรไว้จำนวน ๘๐๐,๐๐๐ บาท นาย ข ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า ๘๐๐,๐๐๐ บาท

ต่อมา เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง บริษัท ก จำกัด จ่ายสินจ้างตามผลงานที่ นาย ข ทำได้จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท นาย ข ผู้รับจ้าง มีหน้าที่ต้องเสียอากรเป็นตัวเงิน จากมูลค่า ๒๐๐,๐๐๐ บาทที่เพิ่มขึ้น ในทันทีที่มีการรับเงิน

(๗) บริษัท ก จำกัด ได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ข จำกัด ให้ซ่อมเครื่องถ่ายเอกสาร ที่สำนักงานของบริษัท ก จำกัด กำหนดระยะเวลาการจ้าง ๓ ปี ตกลงจ่ายสินจ้างรายปี ละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท รวมสินจ้างทั้งสิ้น ๙๐๐,๐๐๐ บาท โดยข้อตกลงการจ้างตามสัญญากำหนดให้ บริษัท ข จำกัด ปฏิบัติงาน เฉพาะช่วงเวลา ๐๘.๐๐ น. ถึง ๑๖.๐๐ น. และหากบริษัท ข จำกัด ได้ปฏิบัติงานนอกเวลาดังกล่าวจะเรียกเก็บสินจ้างเพิ่มอีกครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องเสียอากรจากมูลค่า ๙๐๐,๐๐๐ บาท ในขณะทำสัญญา

หากบริษัท ข จำกัด ได้ปฏิบัติงานนอกเวลา บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้าง มีหน้าที่ต้องเสียอากรเพิ่มเติมให้ครบ ๑ บาท ต่อทุกจำนวน ๑,๐๐๐ บาท แห่งสินจ้างที่ได้รับ เป็นคราว ๆ ในทันทีที่มีการรับเงิน และหากบริษัท ก จำกัด ได้จ่ายสินจ้างให้บริษัท ข จำกัด โดยมีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท ข จำกัด ผู้รับจ้าง มีหน้าที่ต้องเสียอากร เป็นตัวเงินจากมูลค่าสินจ้างที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว

ข้อ ๗ ผู้มีหน้าที่เสียอากรใดเพิกเฉยหรือปฏิเสธไม่เสียอากรหรือกระทำการใด ๆ เพื่อไม่ให้ เสียอากร ผู้นั้นมีความผิดอาญาต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร

ข้อ ๘ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือตอบข้อหารือ หรือทางปฏิบัติใดที่ขัด หรือแย้งกับคำสั่งนี้ให้เป็นอันยกเลิก

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ประสงค์ พูนธเนศ

อธิบดีกรมสรรพากร